

MÌNH VÀ TÔI

"Không có gì là hoàn hảo, có chăng chỉ là sự đeo cao mà thôi. Đúng, thử hỏi trong chúng ta có ai dám tự nói mình mặc lố i dù chỉ một lần không?" Tôi cũng vậy, có lẽ tôi không thử nào quên lối làm gây ra hôm đó. Cũng chính cái lối làm đó đã cắp mệt đi ngay i mệt yêu dấu của tôi, dù bây giờ có ân hận, có biế t lối thì mãi vẫn mãi không trả về. Tôi luôn thầm mong và ao ước thử i gian có thể quay ngược trại lối đến bến thân không mặc lối nghiêm trang đeo n vay. Đây cũng chính là nội dung của câu chuyện mà tôi muốn kể cho mọi người nghe sau đây:

Từ lúc vẫn chào đón, tôi đã sống thiê u đi tình yêu thời ng cõ a ngay i bỗ , lối thêm hoàn cảnh khó khăn đã đeo dải y tôi vào nhung cảm giác cõ a cuộ c đón. Dù đã là mệt hàn c sinh cắp ba nhung tôi không thử tránh khói nhung lối cõi chê, trêu cherc cõ a bến bè, bơi vay ngoái hình vay a lùn lối vay a mệt cõi, vẫn cái nghèo đeo bám khiêm tôi rớt tõi và mặc cõi m. Bến bè luôn xa lánh và không ai quan tâm đeo n tôi, chính vì lối đó tôi rớt buôn và muôn thay đổi bến thân, nhung vì không thoát khói cái nghèo nên làm tôi luôn cõi m thay bõc tõc trong lòng. Mọi khi ở bên mệt thay sõi ân cõi n chăm sóc cõi m dành cho tôi tõi ng li tõi ng tí mệt, nhung tôi cherc a bao giờ cõi m nhung đeo c tình yêu thời ng đó, cherc a mệt giây mệt phút nào tôi thử y thời ng mệt, bơi lối tôi luôn khát khao cõi nh giàu sang sung sướng, ăn ngon mặc đắp nhung mệt lối không mang đeo y đeo nhung thử vay t cherc đó cho tôi, khiêm tôi cõi m thay rớt ghét mệt và không muôn nhìn mệt mệt.

Ngày qua ngày, vẫn cái nghèo ấy, vẫn hình ảnh nhung i mệt già lom khom đi nhặt tõi ng mệt nh chai nhõa cherc mong có đeo bõa ăn qua ngày. Tuy làm việc vay vay, nhung mệt khi vay đeo n nhà, mệt

luôn buôn rõi, lo lõng cho tôi vì thử y tôi luôn lảng tránh và đeo cõi nhung không muôn nói chuyện vay i bà. Từ hôm đó, bà trùn trõc mãi không ngay đeo cõi vì luôn luôn suy nghĩ vay nhung hành đeo ng bõt thử i đang xay ra đeo i vay i tôi.

BÀI ĐỀ THI SỰ 19

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ 7, 15 Tháng 11 2017 07:49 -

Sáng hôm sau, cũng như mồi khi mồi tôi dãy tết sớm, lát đột chuồn bỗng đột cốc cho tôi. Còn tôi thì lo sợ sốn quen áo chu đáo, ăn mặc thât đopp vì tôi không muốn tết bận xa lánh mình. Thì lòng cho hoàn cảnh khó khăn của gia đình tôi,

nên bác hàng xóm đã cho tôi một chiếc xe cũ kĩ,

không dùng nệm a cùa hố.

Mỗi luôn chở tôi đi học bằng chiếc xe đó, mỗi lần trên đường đến trường tôi luôn sốt bịnh bèn bắt gắp vì không muốn tết nó thấy gia cảnh đáng thương của tôi. Thì nên khi chưa đến công trường tôi vẫn bực mòn đống xe và trả về,

đến tôi tết đi vào đón c.

Nhưng bột chởt mốt đoa bốn trong lốp tôi đã nhìn thấy,

khi bênh vào lốp tết nó lên,

khiến tôi rất ngạc nhiên,

tết nó bê a vây tôi,

rồi lạy cắp tôi lắc tung mồi thê.

Bỗng mốt tiếng hô to làm cả lốp giờ mình rỉi hóng vui phía nó,

tôi đoa mốt nhìn theo thì thấy cái đòn thoái của mình.

Chiếc đòn thoái đột quen keo rết nhieu lòn vì đã bê hó.
. T

Đi bê lạy đòn thoái

làm đùi chởi và trò mua vui cho chúng,

đòn này khiến vui a ngang ngùng vui a xui hó lôi vui a rết bêc mình

vì tết bê khinh tôi không đùi tết mua đòn thoái mồi mà phai dùng thê giêng nhê đùi bê đi.

Trả khi vui đòn nhà, tôi bêc đòn nôi vui tết chiêc cùp trúng mốt mồi mình. Tôi không xin lỗi mà còn mắng mồi “Bà bê mù à! Thêy cùp tôi sao bà không né ra đùi trúng mốt rết làm bê n hót cái cùp yêu quý cùa tôi”.
Khuôn
mốt mồi sêng sê,

BÀI ĐỀ THI SỰ 19

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ tư, 15 Tháng 11 2017 07:49 -

ngồi ngác nhìn tôi,

không hiểu chuyện gì đang xảy ra,

hai tay mỉm run run bỗng mỉm hít p cõm,

mỉm nhả nhàng bực đùn tôi đùa hít p cõm và nói :

“

Con gái yêu cõa mỉ,

con đừng bực bối nãnh nhìn con vui mỉm đau lõm,

con hãy cõi gõng ăn hít p cõm này đù có sõc hít-Đây là hít p cõm ngon nhất mà mỉ đã cõi gõng làm thêm thời gian mỉi có đùn cõi”.

Mỉ vui a đùt lõi, thì tay tôi đã vung hít đ

”

hít p cõm và tôi vui vã bực mõi cõm mỉ vui hít p cõm ỏy bực ra khõi phòng,

không mõi t chút đùn đò,

suy nghĩ hay bõn tâm trong lòng mỉ nghĩ gì,

có buồn cho tôi hay không.

Khi tôi vui a bực ra, mỉ tôi lõ

m

khõ

m

cúi xuõng nhõt tõng hít cõm rõi lên ăn,

vì trõa hôm đó mỉ đã dành hít tiõn đù mua phõn cõm cho tôi mà chõa ăn uống gì cõi.

Vui a ăn nõi cõm mõi t bà vui a rõi

,

suy nghĩ đùn đùa con không biết nó có đói hay không?

Lúc nào bà cũng nghĩ đùn tôi.

Muõn làm hài lòng con,

BÀI ĐỀ THI SỰ 19

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ 7, 15 Tháng 11 2017 07:49 -

bà đã tìm mồi cách đón bắt con gái mình muốn gì,

thì là bà vội sang nhà cái Bin –Nó là cái đĩa hồn cùng lợp vội tôi.

Nghe bà hỏi mồi thì vội tôi,

Bin thành thắt kẽ tết cỏ.

Đ

Trong lúc Bin nói “Mỗi khi đi học con cõi a dì luôn bỗng đám bỗn trêu chọc vì chiều cao cõi a mình”

Nghe đòn đây

cõi hóng bà nghén lợ i,

thì ra bỗng lâu nay con gái mình luôn ao ước có đòn cõi chiều cao đòn khôn bỗng đám bỗn cõi chê.

Vội đòn nhà bà luôn suy nghĩ lợ i nói cõi a Bin,

câu nói lợ y cõi hiền mãi trong đòn cõi a bà.

Rồi bà vội i nghĩ số mua một đôi g

ul

t đòn cho con mình cao hòn,

bà lợ y trong túi áo

mình ra m

í

t xõp tiễn lợ ,

nhưng dù đòn đòn đi đòn lợ i nhỉ u lòn thì số tiễn vòn chõ bõng mõt phõn ba đòn g

ul

t,

dù rõ t muôn nghìn vì không đòn tiễn nên bà đã làm rõ t nhỉ u vi c không phù hợp với lõa tuoi cõi a mình,

nhưng công việc quá nặng nhõng số tiễn kiêm đòn cõi không là bao nhiêu.

Một anh thanh niên thấy mõi tôi làm việc vội vã thõng cõi m và anh đã cho mõi một số tiễn.

Dù nghèo và luôn mong muốn có tiễn đòn mua g

BÀI ĐỀ THI SỰ 19

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ tư, 15 Tháng 11 2017 07:49 -

u

t cho con,

nhưng mày tôi chả a bao giờ lạy nhung đong tiễn không phai do mày làm ra,

nhưng anh ta vẫn cõi kiên quyết

bỗn tiễn vào túi áo mày và nói “Bà hãy giỗ lạy mà uống nõi c
”

.

Mày tôi nhung sõi tiễn đó vẫn buồn lõi vui,

buồn vì tiễn không phai do bà làm ra nhung vui vì đón tiễn mua g
u

t cho con.

Không mệt chút do dỗi mày đã vãi chảy đòn cõi a tiễn và lõi a cho tôi mệt đói g
u
t rết xinh.

Bà đem nó vỡ rẽi nhìn thung mệt tôi hồn hập và nói:”Mày đã biết đòn cõi lòng mà bõ y lâu nay
con đã ốp ốp trong lòng,

nay mày mua món quà này mong con không phai tõi khi đón tròn cõi bõn nõa”.

Tôi đõa mệt nhìn món quà mà mày cõi m trên tay,

vãi mày ra tôi vui sõi ng khi nhìn thõy đói g
u
t – món quà tôi mong muõn bõ y lâu.

Tôi cõi m ñn mày và hồn hập mang hõp quà vỡ phòng,

nhìn tôi nhõ võ y mày cõi m thõy vui gõp ngàn lõi n.

Tõi hôm đó tôi cõi

s
ăm se mãi món quà mà mày cho tôi,

tôi mong trõi mau sáng đõ đòn cõi mang nó đõn tròn

và đòn cõi hõanh vãi bõn bè.

Nhung ngõ đâu, khi tôi chả a kõp bõi c vào lõi p thì đám bõn nhìn thõy tôi, thõy đói g

BÀI ĐỀ THI SỰ 19

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ tư, 15 Tháng 11 2017 07:49 -

u

t mà mì mua cho tôi thì bùn chúng lén”Mày mà cũng mang g

u

t à!

Mày có mang cũng không cao đùi c đâu,

lùn thì chộp nhòn mình lùn đi bày đùc mang này mang nò”.

Không nhòng chộ giùu mà bùn nó còn đùy tôi ngã,

làm tôi trộ y hột cù chân và hòn luôn đôi g

u

t.Vò đùn nhà,

tôi vứt đôi g

u

t lén giùng,

vì quá mệt mài nên tôi đã lăn ra ngủ.Tại hôm đó khi tôi đã đi vào giấc ngủ say,

mùi lông cành tôi và bùt chộ bà khóc khi nhìn thấy đôi chân con mình đã trộ y còn có cù máu bùn nò a.

Mù tôi thấy ân hòn đau đùn vô cùng,

bà tò trách bùn thân mình vì đã mua g

u

t cho con,

và âm thầm lồng lị vùa khóc vùa lị y thuộc xoa cho tôi.Tuy đã biết mì thoa thuộc cho mình, nhòng tôi giù vùa nhòn mình đang ngủ,vì tò trách đ

ù

n giù tôi chộ a bao giù thùng mì,

luôn ghét và khinh bùn.

Vì quá thùng con, ngày ngày ngùi mì luôn lòp trong mình nhòng nòi buùn,mong mìt lúc nào đó có thò giúp con thòc hiùn nhòng đùu con mong muùn.

Công viùc nhòt vù chai không lòn đùnh, ngày nhòu ngày ít nêu bà quyết đùnh đi nhòt thêm nhòng nòi khác mong có thêm thu nhòp trang trùi cuùc sòng.Mùt hôm bà đi vào mìt quán tình cù thò y đùc mìt nhãnh thuộc tăng chíu cao,

BÀI ĐỀ THI SỰ 19

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ 7, 15 Tháng 11 2017 07:49 -

bà lén cút xuống lỗ m và khi nghe c lên thì nhìn thấy một cặp ngón tay đang trò chuyện với nhau hiền này,

Không chút do dự bà, chỉ y lối hối thông tin và đã định sẵn mua nó cho tôi.

Sau khi nghe hai người tôi vui nồng

thì mới tôi vui lòng tung cút túi áo lên móc ra trong đống tiền lò xem có đủ mua không, bà suy nghĩ một hồi lâu “nếu bây giờ mình mua nó thì liệu có đủ tiền để ăn hay không?”. Nhưng vì muốn thấy niềm vui và nói cười trên khuôn mặt con gái nên mới đã bất chấp mọi thứ để mua nó cho tôi,

cười cùng mới cũng đã mua.

Nhin lò thuỷ cung mèo mèo cười và nghĩ thầm rằng “chắc tôi sẽ rất vui khi thấy nó”

Khi mới vào bể bơi tung bùi chân lom khom mặt mũi trên con đòn trại và nhà thì đây cũng là lúc tôi vào mèo bể bơi ra khỏi nhà vì tro
n
g lòng rất buồn

vui niềm chuyền ngày hôm qua, tôi muốn đi mèo nào đó để vui đi哪里.

Lúc tôi đang đi thì thấy một bóng dáng rất giống mình,

tôi xa tôi thấy hai người thanh niên chèo xe máy đang tiến về phía trước,

chúng giật lòi y mặt túi nilon mà mới đang cầm trên tay, vui bóng dáng gầy gò lom khom đôi bàn chân đồng nhau đã ngã khéo vì quá mèo mèo nhỉng mới tôi vẫn còn ghen hờn sặc đùi túi nilon vì trong đó chứa đòn tát cùi hi vui,

nhiều vui cùa tôi cũng như cùa mèo.

Cười cùng bà đã lạy đòn cùa nhỉng trong lúc tranh giành, bà bỗng đỡu và vào đá.

Thấy việc đó,

tôi lén chèo lối và đã thấy đòn cùa khuôn mặt mèo,

tôi vui ôm lòi mèo và khóc nức nở,

tôi kêu to :

“M
ê mèo! Mèo đòn cùa con mèo.

BÀI ĐỀ THI SỰ 19

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ 7, 15 Tháng 11 2017 07:49 -

Một đĩ rỗ i con biết rõ vui ai

"

Một nỗi mệt lợ y tay tôi vẫn a run vẫn a nói tôi phía sau một đĩa tôi một lợ thuỷ cốc rỗ i mồ m cảm i.

Tôi cảm lợ y tay một, tôi khóc rõ ràng khi biết đây là lợ thuỷ cốc tăng chỉ cao mà một đĩa vỡ và dành để mua cho tôi.

Khi đó tôi cảm thấy ân hận vô cùng,

tôi vỡ tay mồi i trong tay,

Ôm lợ y một rỗ i khóc :

"

Một ơi!

Con chán cảm mệt thôi, mồi i thay vỡ

t

chết đó con không cảm nỗi a".

Nhưng dù bây giờ tôi có nói gì chăng nỗi a thì hối hận mệt đã tắt, tay một rỗ i xuông, đập ng nhau lúc đó tôi cảm thấy cảm giác đang bỗng

c

mình, không còn ai bên tôi nỗi a.

Dù đã cảm giác đau mệt đòn bỗn vui nỗi nhau vì và cảm quá lợ n làm đòn bà tòn thòn nỗi nhau không thể giao lợ i tính mệt đập.

Cảm trên tay lợ thuỷ cốc, tôi không sao kiềm chế nổi i chính vì nó mà một đĩa sinh sôi sống, ân hận hay hối tiếc giờ đây cũng đã quá muộn màng.Tôi biết phai sống sao vẫn nỗi nhau năm tháng không có một,

chết

lợ

nghẹt thở cũng đã đòn khiêm tôi rùng mình vì lo sôi.

Ngày tháng cả trôi, năm tháng cả trôi dù đã hối hận đòn tayng tâm can cả lòng nỗi nhau có ai chia buồn lợ i mệt cho tôi hay cả.Tôi luôn thầm mong giá nỗi cho một đĩa hối hận sống thì cảm lợ đó sôi là một cùi sống vẫn nỗi nhau chuỗi ngày hối hận phúc và vui vẫn nỗi nhau.Tùy có muộn

BÀI ĐỀ THI SỐ 19

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ tư, 15 Tháng 11 2017 07:49 -

hay không thì tôi cũng phải học cách chấp nhận những lỗi lầm mình gây ra, những cái giá mà tôi phải trả nó quá đắt đỏ rủi ro mãi trong lòng cho đến mãi khi tôi trưởng thành. "Ai còn muốn xin hãy yêu quý trân trọng mình và phải biết chấp nhận hoàn cảnh, chấp nhận những thất vất thất mà mình đang có, đừng bao giờ thèm khát hay lúc muộn nhận thua mãi không thuóc về mình đón phái học hỏi hồn đón chén lòng".